

«ΣΚΕΦΤΕΙΤΕ ΑΥΤΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ»

«Τέλος, αδελφοί, όσα είναι αληθινά, όσα είναι έντιμα, όσα είναι δίκαια, όσα είναι αγνά, όσα είναι αξιαγάπητα, όσα έχουν καλή φήμη· αν υπάρχει κάποια αρετή και αν υπάρχει κάτι άξιο επαίνου, αυτά να συλλογίζεστε.»

Φιλιππησίους 4:8

Υπάρχουν πολλά στη Βίβλο που τονίζουν τη σημασία των σκέψεών μας και την ανάγκη να εξετάζουμε σωστά τον τρόπο σκέψης μας. Στο Βιβλίο των Παροιμιών, μας λέγεται ότι όπως «σκέφτεται ο άνθρωπος στην καρδιά του, έτσι είναι» (Παροιμίες 23:7). Με άλλα λόγια, η ανάπτυξη του χαρακτήρα μας επηρεάζεται σε μεγάλο βαθμό από τις σκέψεις στις οποίες επιτρέπουμε στον εαυτό μας να εστιάζει.

Οι Γραφές εξηγούν ότι «δεν υπάρχει κανένας δίκαιος, ούτε ένας», επειδή «όλοι αμάρτησαν και υστερούν της δόξης του Θεού» (Ρωμαίους 3:10, 23). Όλοι μας έχουμε κληρονομήσει την ατέλεια και την αμαρτία που μεταδίδεται από γενιά σε γενιά λόγω της ανυπακοής του Αδάμ προς τον Θεό. Ο Απόστολος Παύλος δηλώνει: «Μέσω ενός ανθρώπου [του Αδάμ] η αμαρτία εισήλθε στον κόσμο, και μέσω της αμαρτίας ο θάνατος· και έτσι ο θάνατος επεκτάθηκε σε όλους τους ανθρώπους, επειδή όλοι αμάρτησαν» (Ρωμαίους 5:12). Σήμερα, η ατέλειά μας μας επηρεάζει όχι μόνο σωματικά,

αλλά και διανοητικά, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου σκέψης μας.

Η σημερινή ουράνια κλήση

Σήμερα υπάρχει μια «ουράνια κλήση» που ο Θεός απευθύνει. Προσκαλεί τους ανθρώπους να Του δώσουν την καρδιά τους και να προσφέρουν εθελοντικά τον εαυτό τους ως ζωντανές θυσίες, που είναι άγιες, αποδεκτές και ευάρεστες στον Θεό. (Εβραίους 3:1· Παροιμίες 23:26· Ρωμαίους 12:1). Τους προτρέπει: «Μην συμμορφώνεστε με αυτόν τον κόσμο, αλλά να μεταμορφώνεστε με την ανανέωση του νου σας, ώστε να μπορείτε να διακρίνετε ποιο είναι το θέλημα του Θεού — το αγαθό, το ευάρεστο και το τέλει». Ρωμαίους 12:2

Συνειδητοποιώντας ότι είμαστε ατελείς και μέρος της αμαρτωλής ανθρωπίνης φυλής, ίσως αναρωτιόμαστε αν ο Θεός θα μπορούσε να δεχτεί την προσφορά του εαυτού μας προς Αυτόν. Ο Παύλος δηλώνει καθησυχαστικά: «Σκεφτείτε την κλήση σας. Δεν ήσασταν πολλοί σοφοί κατά σάρκα, ούτε πολλοί ισχυροί, ούτε πολλοί ευγενείς. Αλλά ο Θεός εξέλεξε τα μωρά του κόσμου για να ντροπιάσει τους σοφούς, και ο Θεός εξέλεξε τα αδύναμα του κόσμου για να ντροπιάσει τα ισχυρά· και τα ταπεινά του κόσμου και τα περιφρονημένα εξέλεξε ο Θεός, ακόμη και αυτά που δεν είναι, για να καταργήσει αυτά που είναι, ώστε καμιά σάρκα να μην καυχηθεί ενώπιον του Θεού». Α' Κορινθίους 1:26-29

Ο Κύριος δεν επιβάλλει τιμωρίες ή άλλες κρίσεις σε όσους δεν ακούν ή δεν ανταποκρίνονται στην ουράνια κλήση αυτή τη στιγμή. Αυτοί θα έχουν την ευκαιρία, στη βασιλεία που θα έρθει σύντομα πάνω στη γη, να «μάθουν τη δικαιοσύνη». Ησαΐας 26:9

Εστιάζοντας τις σκέψεις μας

Ο Θεός εργάζεται τώρα με τα μελλοντικά μέλη του «μικρού ποιμνίου», εκείνους που έχουν ανταποκριθεί στην ουράνια κλήση. Απευθύνεται στην καρδιά τους και δεν αναγκάζει κανέναν να κάνει το θέλημά Του. Ο Απόστολος Παύλος γράφει: «Ο Θεός είναι αυτός που ενεργεί μέσα σας και το να θέλετε και το να ενεργείτε σύμφωνα με την ευαρέστησή του». Φιλιππησίους 2:13

Ένα σημαντικό μέρος αυτού του έργου, για το οποίο ο καθένας μας είναι ατομικά υπεύθυνος, είναι η σωστή εστίαση των σκέψεών μας. Δεν πρέπει να αγνοούμε τις σκέψεις στις οποίες εστιάζουμε, αλλά αντίθετα πρέπει να μάθουμε να πειθαρχούμε και να τροφοδοτούμε τις σκέψεις μας με την αγνή και υγιεινή πνευματική τροφή που βρίσκεται στον Λόγο του Θεού. (Ψαλμός 1:1-3· 119:11-18, 103-105). Ο Κύριος μας γνωρίζει, όχι μόνο από τα λόγια και τις πράξεις μας, αλλά και από τις σκέψεις μας. (Ψαλμός 94:11· 139:2). Οι άγιες σκέψεις θα μας οδηγήσουν να έχουμε άγια λόγια και δίκαιη συμπεριφορά που θα είναι ευάρεστα στον Ουράνιο Πατέρα μας. Επιπλέον, όσο περισσότερα αφιερώνουμε τα «έργα μας στον Κύριο», τόσο περισσότερα οι σκέψεις μας θα εδραιώνονται σωστά. Παροιμίες 16:3

Ο σοφός βασιλιάς Σολομώντας έγραψε: «Φύλαξε την καρδιά σου με κάθε επιμέλεια· διότι από αυτήν προέρχονται οι πηγές της ζωής.» (Παροιμίες 4:23). Σε όλες τις Γραφές η καρδιά χρησιμοποιείται για να συμβολίζει τη θέλησή μας, τις προθέσεις και τα κίνητρά μας. Αυτά, που διέπουν όλες τις σκέψεις, τα λόγια και τις πράξεις μας, πρέπει να διατηρούνται συνεχώς αληθινά και επικεντρωμένα στον Θεό. Αν

και η θέλησή μας είναι η κυρίαρχη δύναμη μέσα μας, υπόκειται επίσης σε επιρροές. Αν οι σκέψεις μας γίνουν ακάθαρτες, άδικες ή ανίερες, η δύναμη της θέλησής μας εξασθενεί. Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό να ακολουθούμε τις νουθεσίες των Γραφών όσον αφορά το χαρακτήρα των σκέψεων που επιτρέπουμε στον εαυτό μας να κάνει.

Ο Λόγος του Θεού, που ενεργεί στις καρδιές και τα μυαλά μας, πρέπει να μας οδηγεί να εξετάζουμε προσεκτικά τις σκέψεις μας. Κάθε σκέψη στην οποία εστιάζουμε θα επηρεάσει τα λόγια και τη συμπεριφορά μας. Συνεπώς, ο Απόστολος Παύλος μας προτρέπει να κάνουμε τις σκέψεις μας αντικείμενο ιδιαίτερης προσοχής, φροντίδας και επαγρύπνησης· και τονίζει την ανάγκη να «αιχμαλωτίζουμε κάθε σκέψη, ώστε να υπακούει στον Χριστό». Β' Κορινθίους 10:5

Η σημασία μιας ορθής καρδιάς

Είναι εξαιρετικά σημαντικό για εμάς να καλλιεργήσουμε μια καρδιά που είναι ευάρεστη στον Θεό. Στην Ομιλία του στην Όρος, ο Ιησούς έδωσε ένα μάθημα για τη σημασία της καλλιέργειας μιας καλής καρδιάς. Είπε: «Ο καλός άνθρωπος από τον καλό θησαυρό της καρδιάς του βγάζει το καλό· και ο κακός άνθρωπος από τον κακό θησαυρό της καρδιάς του βγάζει το κακό· διότι από το περίσσειμα της καρδιάς μιλάει το στόμα του.» (Λουκάς 6:43-45). Η καρδιά μας, η κατευθυντήρια αρχή του νου και των σκέψεών μας, είναι αντιπροσωπευτική του χαρακτήρα μας· και το στόμα μας και τα λόγια μας είναι οι εξωτερικές εκφράσεις αυτού του χαρακτήρα.

Οι οπαδοί του Κυρίου που ανανεώνουν, εξαγνίζουν και καθαρίζουν τις καρδιές τους αναφέρονται ως

«εκείνοι που είναι αγιασμένοι εν Χριστώ Ιησού, καλεσμένοι να γίνουν άγιοι», και στην «κοινωνία του Υιού Του Ιησού Χριστού, του Κυρίου μας» (Α' Κορινθίους 1:2,9). Αφού έχουμε ξεκινήσει το έργο της μεταμόρφωσης της καρδιάς μας για να κάνουμε το θέλημα του Κυρίου, είναι ζωτικής σημασίας να εξετάζουμε καθημερινά κάθε μας σκέψη, λόγο και πράξη.

Ξεχνώντας τα πράγματα που μένουν πίσω

Νωρίτερα στην επιστολή του προς τους αδελφούς της Φιλιππίας, ο Παύλος, μιλώντας για τον εαυτό του, μας δίνει ένα πολύτιμο παράδειγμα προς μίμηση, λέγοντας: «Όχι ότι το έχω ήδη λάβει ή ότι έχω ήδη τελειοποιηθεί· αλλά συνεχίζω να προχωρώ. ... Ένα πράγμα κάνω: ξεχνώντας αυτά που είναι πίσω και επεκτεινόμενος προς αυτά που είναι μπροστά, προχωρώ προς τον στόχο για το βραβείο της άνω κλήσης του Θεού εν Χριστώ Ιησού» (Φιλιππησίους 3:12-14). Ο Παύλος μας λέει να ξεχνάμε τα πράγματα που βρίσκονται πίσω μας, συμπεριλαμβανομένων των παλαιών γήινων φιλοδοξιών και ελπίδων μας. Ας εφαρμόσουμε προσωπικά αυτές τις δηλώσεις στον εαυτό μας και «ας έχουμε τέτοια διάθεση». Φιλιππησίους 3:15

Ο Ιησούς επίσης έδωσε ένα σημαντικό μάθημα σχετικά με τον κίνδυνο του να «κοιτάζουμε πίσω» στα παλιά πράγματα. Αυτό συνέβη όταν είπε στους μαθητές Του: «Ακολουθήστε με». Αρκετοί απάντησαν με λιγότερο από ενθουσιώδη τρόπο, στο οποίο ο Ιησούς απάντησε: «Κανείς, που βάζει το χέρι του στο αλέτρι και κοιτάξει πίσω, δεν είναι κατάλληλος για τη βασιλεία του Θεού». Λουκάς 9:62

Το να βάζει κανείς το «χέρι του στο αλέτρι» ήταν μια έκφραση που σήμαινε την ανάληψη ενός συγκεκριμένου έργου. Όταν κάποιος οργώνει κυριολεκτικά ένα χωράφι, είναι ζωτικής σημασίας να μην κοιτάζει πίσω, αλλιώς το όργωμα θα καταλήξει γρήγορα σε καταστροφή. Εδώ ο Ιησούς χρησιμοποιεί την έκφραση του να κοιτάζει κανείς πίσω για να υποδείξει τον κίνδυνο που ενέχει η επιθυμία ή η λαχτάρα για οποιοδήποτε από τα πράγματα που οι οπαδοί Του είχαν ήδη δεσμευτεί να αφήσουν πίσω τους για να Τον ακολουθήσουν.

Πριν ο Θεός καταστρέψει την πόλη των Σοδόμων, έστειλε έναν άγγελο να ενημερώσει τον Λωτ και την οικογένειά του. Ο άγγελος τους είπε: «Φύγετε για να σωθείτε· μην κοιτάξετε πίσω σας, ... αλλιώς θα καταστραφείτε». (Γένεση 19:12-17). Το επόμενο πρωί, καθώς ανέτελλε ο ήλιος, ο Κύριος κατέστρεψε την πόλη των Σοδόμων, αλλά η γυναίκα του Λωτ δεν υπάκουσε στο μήνυμα του αγγέλου· κοίταξε πίσω και πέθανε. (Γένεση 19:23-26). Ο Λωτ και η οικογένειά του δεν κατηγορήθηκαν ότι συμμετείχαν στις κακές πρακτικές των Σοδομιτών. Το σφάλμα της γυναίκας του ήταν ότι κοίταξε πίσω. Εδώ η λέξη «κοίταξε» είναι μετάφραση μιας εβραϊκής λέξης που σημαίνει να κοιτάζει κανείς με ευχαρίστηση, εύνοια ή φροντίδα.

Ο Ιησούς προειδοποίησε τους οπαδούς Του: «Θυμηθείτε τη γυναίκα του Λωτ» (Λουκάς 17:32). Με άλλα λόγια, πρέπει να στρέφουμε τις επιθυμίες και τους στόχους μας προς τα ουράνια και όχι προς τα γήινα. Σχετικά με αυτό, ο Παύλος έγραψε: «Στρέψτε τη σκέψη σας στα άνω, όχι στα επίγεια. Διότι είστε νεκροί, και η ζωή σας είναι κρυμμένη μαζί με τον Χριστό στον Θεό» (Κολοσσαείς 3:2,3). Αν είμαστε

πιστοί μέχρι θανάτου, «θα χορτάσουμε», όταν ξυπνήσουμε στην ένδοξη πρώτη ανάσταση. (Ψαλμός 17:15· Αποκάλυψη 20:6). Ας μην κοιτάζουμε λοιπόν πίσω στους παλιούς γήινους στόχους ή φιλοδοξίες μας, αλλά ας «τείνουμε προς τα εμπρός», προς τα ουράνια πράγματα. Φιλιππησίους 3:13

Σκέψεις που καθοδηγούνται από την προσευχή

Η αναγκαιότητα της προσευχής ως οδηγού για τις σκέψεις μας τονίζεται επίσης από τον Απόστολο Παύλο. (Φιλιππησίους 4:6). Αν ζούμε σε στενή κοινωνία με τον Ουράνιο Πατέρα μας, θα πρέπει να είμαστε τόσο ευγνώμονες για τις ευεργεσίες και τις ευλογίες Του που ήδη απολαμβάνουμε, ώστε να μην επιθυμούμε να ζητήσουμε μεγαλύτερες ευλογίες. Αντίθετα, θα πρέπει να επιθυμούμε απλώς να ευχαριστούμε, συνειδητοποιώντας ότι έχουμε ήδη λάβει από τα χέρια του Κυρίου όχι μόνο περισσότερα από όσα αξίζαμε, αλλά και περισσότερα από όσα θα μπορούσαμε να ζητήσουμε ή να σκεφτούμε. Εφεσίους 3:20

Έτσι, τα αιτήματά μας θα πρέπει να αφορούν όλο και περισσότερο τη χάρη, τη σοφία, τις ευκαιρίες για να υπηρετούμε τον Κύριο και τους αδελφούς, καθώς και τη βοήθεια στην ανάπτυξη του χαρακτήρα μας κατά την ομοιότητα του αγαπημένου Υιού του Θεού. Με τέτοιες σκέψεις, μπορούμε να εμπιστευόμαστε πλήρως ότι η υποσχθείσα «ειρήνη του Θεού, η οποία υπερβαίνει κάθε νόηση, θα φυλάξει τις καρδιές μας και... τις σκέψεις μας εν Χριστώ Ιησού». (Φιλιππησίους 4:7). Όσο περισσότερο η «ειρήνη του Θεού» κατοικεί στην καρδιά μας, τόσο περισσότερο

θα βοηθούμαστε να κρατάμε μακριά από το μυαλό μας την ανησυχία και την αναταραχή του κόσμου. Ακόμη και όταν περιβαλλόμαστε από δύσκολες συνθήκες, θα έχουμε μια ειρήνη που στηρίζεται στην ανώτερη σοφία και δύναμη του Θεού.

Εξετάζοντας τις σκέψεις μας

Με την «ειρήνη του Θεού» να κυριαρχεί στις καρδιές μας, πρέπει στη συνέχεια να εξετάζουμε όλες τις σκέψεις μας. Πόσο εύκολο είναι να αφήσουμε τον πεπτωκό, ατελή, φυσικό νου μας να επιβληθεί. Όταν συμβαίνει αυτό, μπορεί γρήγορα να επιτρέψει σε σκέψεις φθόνου, αδιάκριτης ανάμειξης, κακολογίας, κακίας, διαμάχης, υπερηφάνειας ή ματαιοδοξίας να εισέλθουν στο μυαλό μας, απορροφώντας τον χρόνο και την προσοχή μας. Όλες αυτές πρέπει να αποκρούονται συνεχώς. Αντίθετα, πρέπει να προσκαλούμε στο μυαλό μας δίκαιες και αγνές σκέψεις. Αν αυτές γεμίσουν το μυαλό μας, θα εμποδίσουν αποτελεσματικά την επανείσοδο των κακών σκέψεων. Ψαλμός 63:5-7· 143:5

Όπως παρέχουμε κυριολεκτική τροφή στο φυσικό μας σώμα για να διατηρήσουμε την υγεία του, έτσι πρέπει να δίνουμε στις σκέψεις μας πνευματική τροφή, για να κατευθύνουμε το μυαλό μας προς μια σωστή και υγιή κατεύθυνση. Αυτή η πνευματική τροφή είναι ζωτικής σημασίας για την ανάπτυξη μιας καρδιάς και ενός χαρακτήρα που θα είναι ευάρεστοι στον Κύριο.

Είναι αλήθεια;

Στο κείμενο-θέμα μας από την Επιστολή προς Φιλιππησίους 4:8, ο Παύλος εξηγεί πώς πρέπει να εξετάζουμε και να κρίνουμε τις σκέψεις μας. Ξεκινά

λέγοντας: «Τέλος, αδελφοί, ό,τι είναι αληθινό». Το πρώτο ερώτημα που πρέπει να θέτουμε στον εαυτό μας σχετικά με μια σκέψη που ενδεχομένως να τρέφουμε είναι: «Είναι αλήθεια αυτό;» Η αγάπη για την αλήθεια είναι το ίδιο το θεμέλιο μιας δίκαιης ζωής. Αν δείχνουμε ανοχή σε ψεύδη ή υπερβολές, ή αν επιμένουμε σε αυτά, μολύνουμε αντίστοιχα την καρδιά μας. Αντίθετα, αν έχουμε «περιζωσμένους τους γοφούς μας με την αλήθεια», η καρδιά και ο νους μας θα είναι έτοιμοι να προσφέρουν αποδεκτή υπηρεσία στον Θεό. Εφεσίους 6:14

Ο λαός του Κυρίου πρέπει να είναι τόσο σύμφωνος με τη δικαιοσύνη, ώστε οτιδήποτε ψευδές ή αναληθές σε λόγο, σκέψη ή πράξη να μας προσβάλλει και να μας προκαλεί πόνο. Η ειλικρίνεια, λοιπόν, πρέπει να είναι το πρώτο κριτήριο που εφαρμόζουμε σε κάθε θέμα, προτού επιτρέψουμε στον εαυτό μας να το αναλύει στο μυαλό μας. Δεν πρέπει να σπαταλάμε το χρόνο και την προσοχή μας κυνηγώντας φανταστικά θέματα, λάθη, μυθοπλασίες ή φήμες. Αυτό είναι άχρηστο και μπορεί να προκαλέσει μεγάλη βλάβη τόσο στους άλλους όσο και σε εμάς.

Το να έχουμε ειλικρινείς σκέψεις ισχύει γενικά για όλα τα πράγματα της ζωής. Θα προάγει την αγάπη για το σωστό και το αληθινό, καθώς και μια εσωτερική αντίθεση σε ό,τι είναι αλλοιωμένο. Αυτή η αρχή ισχύει ιδιαίτερα για την πνευματική μας τροφή — δηλαδή, για αυτά που πιστεύουμε. Σε αυτό το πλαίσιο, το πρώτο μας ερώτημα πρέπει να είναι: είναι αυτή μια πίστη θεμελιωμένη στον Λόγο του Θεού, ή είναι σε κάποιο βαθμό μολυσμένη από «παραδόσεις» ανθρώπων, που αποσκοπούν στο να «ακυρώσουν τον λόγο του Θεού»; Μάρκος 7:13

Ο ψαλμωδός, αναφερόμενος στον Θεό, έγραψε: «Επιθυμείς αλήθεια στα εσώτερα», δηλαδή ειλικρίνεια καρδιάς. (Ψαλμός 51:6). Ας καλλιεργήσουμε την αγάπη για την αλήθεια, με κάθε κόστος. Ας αφιερώσουμε χρόνο για να επαληθεύσουμε, με τη Βίβλο, ό,τι αποδεχόμαστε ως γεγονός. Ο ψαλμωδός μας λέει επίσης ότι η «αλήθεια του Θεού θα είναι η ασπίδα και η θωράκισή σου». Ψαλμός 91:4

Είναι ειλικρινές;

Στο κείμενο του θέματος μας, ο Παύλος αναφέρει ένα δεύτερο κριτήριο για τις σκέψεις μας: «Ό,τι είναι έντιμο [αξιосέβαστο ή τιμητικό]». Πρέπει να εξετάζουμε προσεκτικά τις σκέψεις μας καθώς εμφανίζονται και να αρνούμαστε να επιμένουμε σε εκείνες που είναι ανέντιμες για τα μέλη του σώματος του Χριστού να τις φιλοξενούν. Μπορεί να υπάρχουν πράγματα που είναι αληθινά αλλά δεν είναι έντιμα, και η αλήθεια τους δεν πρέπει να τους δίνει θέση στο μυαλό μας αν δεν αντέχουν σε αυτή τη δεύτερη δοκιμασία. Για παράδειγμα, στις καθημερινές ειδήσεις αναφέρονται πολλά εγκλήματα που είναι αληθινά και συχνά παρουσιάζονται με γραφικές λεπτομέρειες. Ωστόσο, δεν πρέπει να επιτρέψουμε στις σκέψεις μας να εμμένουν και να αναλύουν όλες αυτές τις λεπτομέρειες.

Αντίθετα, ας στρέψουμε το μυαλό μας στις υποσχέσεις ότι στη βασιλεία «δεν θα βλάψουν ούτε θα καταστρέψουν σε ολόκληρο το άγιο βουνό Μου», ή στη βασιλεία, και ότι «ο Θεός θα σκουπίσει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους· και δεν θα υπάρχει πλέον θάνατος, ούτε θλίψη, ούτε κλάμα, ούτε θα υπάρχει πλέον πόνος· διότι τα προηγούμενα πράγματα

έχουν παρέλθει». (Ησαΐας 11:9· Αποκάλυψη 21:1-5). Πόσο πιο ένδοξες είναι αυτές οι σκέψεις από τον Άγιο Λόγο του Θεού.

Είναι δίκαιες;

Η τρίτη κατηγορία σκέψεων που ο Παύλος μας προτρέπει να έχουμε είναι: «Ό,τι είναι δίκαιο», ή ισότιμο. Ορισμένες σκέψεις μπορεί να είναι αληθινές και ειλικρινείς όσον αφορά τις αρχές, και όμως να μην είναι δίκαιες ή ισότιμες απέναντι στους άλλους. Για παράδειγμα, κάποιος μπορεί να μας πει κάτι για έναν τρίτο που είναι αληθινό και μάλιστα εκφράζεται με έντιμο τρόπο. Ωστόσο, μπορεί να αντανακλά άδικα, άνισα, εις βάρος του τρίτου. Αν είναι έτσι, δεν πρέπει να επιμένουμε σε αυτή τη σκέψη, ούτε να την επαναλαμβάνουμε σε κάποιον άλλο. Αντίθετα, πρέπει να την απορρίψουμε αμέσως εφαρμόζοντας την εντολή: «Η αγάπη δεν κάνει κακό στον πλησίον· επομένως, η αγάπη είναι η εκπλήρωση του νόμου». Ρωμαίους 13:10

Είναι αγνό;

Η επόμενη κατηγορία σκέψεων που ο Παύλος μας συμβουλεύει να έχουμε είναι «ό,τι είναι αγνό», δηλαδή, αγνό, καθαρό. Πολλά πράγματα μπορεί να είναι αληθινά ή δίκαια, αλλά να μην είναι αγνά στην πρόθεσή τους. Τέτοιες σκέψεις απαγορεύονται αυστηρά σύμφωνα με αυτόν τον εμπνευσμένο κανόνα.

Για παράδειγμα, μια σκέψη πρέπει να θεωρείται ακάθαρτη αν περιέχει εγωισμό ή υπερηφάνεια, ή αν εκδηλώνεται φθόνος, ζήλια ή κακία, ανεξάρτητα από το αν είναι αληθινή, ειλικρινής και δίκαιη. Αν επιτρέψουμε στον εαυτό μας να παραμένει σε

τέτοιες ακάθαρτες σκέψεις, τόσο περισσότερο θα κυριαρχούν στην καρδιά μας και θα επηρεάζουν αρνητικά την κρίση μας για τα πράγματα.

Για να προσδιορίσουμε αν μια σκέψη είναι αγνή ή όχι, πρέπει να την αξιολογήσουμε με βάση τον Λόγο του Θεού και τις αρχές που διδάσκονται σε αυτόν. Στις Γραφές αναφέρεται επανειλημμένα ότι η σοφία, τα λόγια και οι εντολές του Θεού είναι αγνές. Ψαλμός 12:6· 19:8· 119:140· Παροιμίες 30:5· Ιάκωβος 3:17

Οι αγνές, ιερές σκέψεις θα γεννήσουν μέσα μας ιερά λόγια και θα συμβάλουν σημαντικά στην ανάπτυξη δίκαιης συμπεριφοράς. Από την άλλη πλευρά, αν επιτρέψουμε στις σκέψεις μας να είναι ακάθαρτες ή ανίερες, η ικανότητά μας να μιλάμε και να ενεργούμε σωστά θα αποδυναμωθεί. Πρέπει να προσπαθούμε να υποτάξουμε τις σκέψεις μας και να τις εκπαιδεύσουμε σύμφωνα με τις αρχές που θα μας μεταμορφώσουν όλο και περισσότερο στην ομοιότητα του ένδοξου χαρακτήρα του Κυρίου μας. Α' Κορινθίους 9:27· Ρωμαίους 12:2

Είναι ευάρεστο;

Ο Παύλος συνεχίζει: «Ό,τι είναι ευάρεστο». Μήπως αυτό που σκεφτόμαστε προάγει τη θεία αρετή της αγάπης; Οι σκέψεις μας πρέπει να δίνουν προτεραιότητα σε ό,τι είναι ευάρεστο και αξιαγάπητο, κάτι που θα μας ανυψώσει πνευματικά. Όσο περισσότερο οι σκέψεις μας επικεντρώνονται στις ευγενείς ζωές των προσώπων που αναφέρονται στη Βίβλο και στις ευγενείς προσπάθειες των ανθρώπων γύρω μας, τόσο περισσότερο θα γινόμαστε όμοιοι με τον Θεό. Το υπέρτατο παράδειγμα μιας «ευχάριστης» και ευγενούς ζωής είναι αυτό του Κυρίου μας Ιησού. Είναι ο

«αγαπημένος μας, ... ο εξέχων ανάμεσα σε δέκα χιλιάδες. ... Είναι όλος επιθυμητός» (Ώσμα Ασμάτων 5:10-16). Εστιάζοντας αυστηρά και πλήρως τις σκέψεις μας σε θέματα που είναι «επιθυμητά», θα γίνουμε πιο πιστό αντίγραφο του Ιησού.

Είναι καλής φήμης;

Ο Παύλος συνεχίζει να εξετάζει τις σκέψεις μας, λέγοντας: «Ό,τι είναι καλής φήμης». «Καλή φήμη» σημαίνει ότι κάποιος έχει καλή φήμη ή είναι αξιόπιστος. Στο ενδέκατο κεφάλαιο της Επιστολής προς Εβραίους, οι ζωές των πιστών ανδρών και γυναικών που έζησαν την εποχή της Παλαιάς Διαθήκης περιγράφονται ως ζωές ανθρώπων που απέκτησαν «καλή φήμη». (Εβραίους 11:2,39). Επαινέθηκαν, όχι επειδή είχαν τέλεια έργα, αλλά για την πίστη τους στον Θεό και στις υποσχέσεις Του, η οποία αποδείχθηκε από τα έργα τους. Η βιβλική καταγραφή των εμπειριών και της πίστης τους πρέπει να αποτελεί μια συνεχή πηγή πάνω στην οποία να επικεντρώνονται οι σκέψεις μας.

Μια «καλή φήμη» συνάδει με το μήνυμα του Ευαγγελίου. Το Ευαγγέλιο είναι «καλά νέα», «ευαγγέλιο μεγάλης χαράς» (Λουκάς 2:10). Ο προφήτης Ησαΐας, μιλώντας προφητικά για τους οπαδούς του Κυρίου κατά τη διάρκεια της παρούσας εποχής του ευαγγελίου, έγραψε: «Ω Σιών, που φέρνεις ευαγγέλιο [εβραϊκά: να ανακοινώνεις χαρμόσυνα νέα]». (Ησαΐας 40:9). Τα «καλά νέα» της βασιλείας που θα έρθει σύντομα για την ευλογία ολόκληρης της ανθρωπότητας θα πρέπει να αποτελούν σημαντικό μέρος των σκέψεων στις οποίες εστιάζουμε και όσων μοιραζόμαστε με τους άλλους. Ματθαίος 6:10· 24:14

Υπάρχει κάποια αρετή ή έπαινος;

Ο Παύλος ολοκληρώνει το κείμενο του θέματος μας προειδοποιώντας μας: «Αν υπάρχει κάποια αρετή, και αν υπάρχει κάποιος έπαινος, σκεφτείτε αυτά τα πράγματα». Η λέξη «αρετή» υποδηλώνει ηθική καλοσύνη ή αριστεία. Πρέπει να εξετάζουμε προσεκτικά τις σκέψεις μας και να επικεντρωνόμαστε μόνο σε εκείνες που είναι ενάρετες και αξιέπαινες ενώπιον του Θεού. Αυτό σημαίνει πολύ περισσότερα από την απλή αποχή από ψευδείς, ανέντιμες, άδικες ή ακάθαρτες σκέψεις.

Ο ψαλμωδός περιγράφει αυτόν που έχει καλλιεργήσει αυτό το ενάρετο, ανώτερο πρότυπο ως «αυτόν που ζει με ακεραιότητα, που πράττει δίκαια έργα και που λέει την αλήθεια στον εαυτό του. Αυτόν που δεν συκοφαντεί με τη γλώσσα του, που δεν κάνει κακό στον πλησίον του και που δεν καταστρέφει τη φήμη του φίλου του. ... που τηρεί τον λόγο του ακόμα και όταν αυτό πονάει και δεν αλλάζει». (Ψαλμός 15:1-5). Ο Απόστολος Πέτρος μας υπενθυμίζει ότι έχουμε κληθεί στη «δόξα και την αρετή» και ότι «με κάθε επιμέλεια, προσθέστε στην πίστη σας την αρετή». Β' Πέτρου 1:3,5

Το πρότυπό μας και ο στόχος μας

Δεν μπορούμε να ελπίζουμε ότι θα επιτύχουμε τον τέλειο έλεγχο των σκέψεών μας σε αυτή τη ζωή, αλλά μπορούμε να το κάνουμε αυτό πρότυπο και διαρκή στόχο μας. Στο βαθμό που έχουμε αυτό το πρότυπο κατά νου και προσπαθούμε καθημερινά να ανταποκριθούμε σε αυτό, στον ίδιο βαθμό θα βρούμε τον εαυτό μας ενισχυμένο στο νου, σημειώνοντας πρόοδο στο να «υποτάσσουμε κάθε

σκέψη στην υπακοή [συμμόρφωση και υποταγή] του Χριστού». Β' Κορινθίους 10:5

Η υποταγή μας στον Θεό και στον Χριστό είναι μια πρόθυμη υποταγή, εμπνευσμένη από την αγάπη, την ευγνωμοσύνη, την εμπιστοσύνη και την πίστη μας στην ανώτερη σοφία τους. Η κύρια χαρά μας πρέπει να είναι το να μαθαίνουμε και να πράττουμε το θέλημα του Θεού. Είναι κάτι πολύ περισσότερο από το να ακολουθούμε απλώς ένα καθορισμένο σύνολο κανόνων, όπως «Πρέπει» και «Δεν πρέπει». Είναι η προσπάθεια να βλέπουμε τα πράγματα από τη σκοπιά του Θεού, να εφαρμόζουμε προσωπικά τις αρχές του Θεού και να αγαπάμε τον Θεό υπέρτατα. (Μάρκος 12:30). Η πίστη της καρδιάς στον Θεό απαιτεί προσπάθεια. Αυτό πρέπει να είναι το πρώτο και διαρκές καθήκον μας.

Ακόμη και οι πιο αφοσιωμένοι από τον λαό του Κυρίου, οι πιο ώριμοι στον χαρακτήρα, θα χρειαστούν την αξία της δικαιοσύνης του Χριστού να τους καταλογιστεί, μέχρι να τελειοποιηθούν στην πρώτη ανάσταση. Μόνο στο νου μας, στη θέλησή μας, τα «παλιά πράγματα» έχουν αρχίσει να παρέρχονται και «όλα έχουν γίνει καινούργια». (Β' Κορινθίους 5:17). Αυτή η μεγάλη αλλαγή θα ολοκληρωθεί πλήρως μόνο όταν «το θνητό αυτό ντυθεί αθανασία», όταν αυτό το φθαρτό αναστηθεί σε αφθαρσία — αναστηθεί σε δόξα, σε δύναμη, ως θεϊκό, πνευματικό ον. Α' Κορινθίους 15:53,54

Εν τω μεταξύ, για να κριθούμε άξιοι «δόξας και τιμής και αθανασίας», πρέπει να επιδείξουμε την προθυμία του νου μας και την ειλικρινή επιθυμία μας να γίνουμε ό,τι ο Κύριος θέλει να είμαστε. (Ρωμαίους 2:7). Με κανέναν τρόπο αυτό δεν μπορεί να αποδειχθεί καλύτερα στον Κύριο και σε εμάς, ούτε

να αποδειχθεί χρήσιμο για τους άλλους, παρά με την αυστηρή επαγρύπνηση πάνω σε όλες τις σκέψεις μας. Ας είναι αυτό το καθημερινό μας αντικείμενο περισυλλογής.